

צײַן דכּורא קוצא דשערי דא"א ציצית נקבה

כְּתִיב (שמות כח) **וְעָשִׂיתָ צִיץ זָהָב, וְהָא אוֹקִימָנָא רָזָא**
דְּצִיץ לְאַתְעֵטְרָא בִּיהַ פְּהֵנָא רַבָּא. וְדָא אִיהוּ

צִיץ [רמז] הנה כתוב 'ועשית ציץ זהב' וכבר ביארנו את סוד הציץ שהוא ניתן מא"א אל

הכהן הגדול שהוא ז"א בכדי להתעטר בו והוא ע"י חד קוצא הנמשך מא"א והוא תלוי על

ראש ז"א הזכר וזהו הטעם שהוא נקרא ציץ בלשון זכר (שעה"כ), **לְאַסְתַּכְּלָא בִּיהַ**

עֵינַיִן, דְּאִיהוּ סִימָן דְּעֵלְמָא עֲלָאָה, דְּאַתְעֵטְר בִּיהַ

פְּהֵנָא רַבָּא ומצוותו של הציץ הוא בכדי שיסתכלו בו עיני עם ישראל בסוד מציץ

אור הרשב"י

מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר,

זה מתן שכרו בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה.

[רמז] ובכדי להבין את המאמר הבא נעתיק את

משי"ב בשער הכוונות - דרושי ציצית דרוש ב'

וז"ל: דע כי מרישא דא"א נמשך חד קוצא

דשערי דתליא עד רישא דז"א כנוכר באדרת

נשא בדקמ"ט ע"א וקל"א ע"ב והנה הוא מאיר

במוחין דז"א ומוציא הארתם לחוץ כנודע וגם

בו"א נמשך מן רישיה חד קוצא דשערי ותליא

עד רישא דנוקבא וקוצא דשערי דא"א הם

שערות לבנות ושל ז"א הם שערות שחורות

כנוכר באדרת נשא בדקמ"ח ע"ב ושם בפרשת

שלח לך ביאורו דאית ציץ ואית ציצית כי ציץ

הוא דכורא והוא קוצא דשערי דא"א ונקרא ציץ

דכורא משום דאתפשט עד רישא דז"א דהוי

דכורא אבל קוצא דשערי דז"א אקרי ציצית

נקבה משום דאתפשט עד רישא דנוקב.

באו ד' ציציותיו ומפחו לו על פניו, נשמט וישב

לו ע"ג קרקע, ואף היא נשמטה וישבה ע"ג

קרקע. אמרה לו: גפה של רומי, שאיני מניחתך

עד שתאמר לי מה מום ראית בי. אמר לה:

העבודה, שלא ראיתי אשה יפה כמותך, אלא

מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה,

וכתיב בה אני ה' אלהיכם שתי פעמים, אני

הוא שעתיד ליפרע ואני הוא שעתיד לשלם

שכר, עכשיו נדמו עלי כד' עדים. אמרה לו: איני

מניחך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך

ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד בו

תורה, כתב ונתן בידה. עמדה וחילקה כל

נכסיה, שליש למלכות ושליש לעניים ושליש

נמלה בידה, חוץ מאותן מצעות, ובאת לבית

מדרשו של ר' חייא. אמרה לו: רבי, צוה עלי

ויעשוני גיורת, אמר לה: בתי, שמא עיניך נתת

באחד מן התלמידים? הוציאה כתב מידה

ונתנה לו, אמר לה: לכי זכי במקחך, אותן

מן החרכים, וזה הציץ הוא סימן מהעולם העליון של א"א שבו מתעטר הכהן הגדול שהוא

ז"א דאצילות.

הציץ הוא הסוד של הפנים העליונים שהם פני אמת

וּבְגִין כַּךְ אֶסְתַּכְּלוּתָא דִּילִיָּה מְכַפְּרָא עַל עֲזוֹת פָּנִים

ומשום כך ההסתכלות בציץ היא מכפרת על עוון עזות פנים [רמ"ט], **דְּלֹא**

קַיְימָא לְקַמִּיָּה, אֶלָּא פָּנִים דְּקְשׁוּט, רָזָא דְּכָל אֵינּוֹן פָּנִים

עֲלָאִין, דְּאֵינּוֹן פָּנִים דְּקְשׁוּט, פָּנִים דְּאַמֶּת מאחר שאין מי שיוכל

לעמוד לפני הציץ ולהסתכל בו אלא רק מי שהוא בעל פני אמת ולא בעל עזות מצד הקלי'

שהם פני שקר כי זה הציץ הוא הסוד של הפנים העליונים שהם פני אמת [רנ] (רמ"ק).

דְּכַלִּילָן בְּאַמֶּת דִּיעֶקֶב ואלו פני האמת הם כלולים במידת האמת של יעקב

החתום בת"ת בסוד 'זיקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים'.

ציצית כנגד המלכות ולכן שייכת בכל בני ישראל הציץ סוד ז"א שייך רק

בכהן הגדול

צִיצִית אִיהוּ נּוֹקְבָא, רָזָא דְּעֶלְמָא תַתְּאָה. אֶסְתַּכְּלוּתָא

לְאֶדְכָּרָא אמנם הציצית היא בסוד הנקבה שהיא המלכות שהיא בסוד

אור הרשב"י

[רנ] ובדמשק אליעזר ביאר שהם פני אמת של

א"א שהם התיקון השביעי מי"ג תיקוני דיקנא

הנקרא 'אמת'.

[רמ"ט] כדאיתא בזבחים דף פח עמוד ב' וציץ

מכפר על עזות פנים, בציץ כתיב: והיה על מצח

אהרן, ובעזות פנים כתיב: ומצח אשה זונה היה

לך.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

העולם התחתון, וסוד ההסתכלות בציצית הוא בכדי לזכור את כל מצוות הקב"ה כי מש"כ 'ציצית' הוא מלשון הצצה והתבוננות. **צִיץ דְּבַר, צִיצִית נוֹקְבָא, וְדָא לְכָל בַּר נִשׁ. צִיץ לְבַהֲנָא** אמנם ציץ הוא מלשון זכר שהוא ז"א וציצית היא מלשון נקבה שהיא המלכות, ומשום כך הציצית היא שייכת בכל בני ישראל מאחר שהיא בסוד המלכות שיש בה השגה לכל אדם מישראל, ומשא"כ הציץ שהוא שייך רק בבחן הגדול שהוא סוד ז"א (רמ"ק).

אסור להסתכל בשכינה, ובמלבושה שהוא הציצית אפשר להסתכל וע"י ההסתכלות מגיעים ליראה ואח"כ לזכירה

וְתַנִּינָן, אָסוּר לְאַסְתַּפְּלָא בְּשִׁכְנֵתָא ולמדנו שאסור להסתכל

בשכינה כענין ברכת כהנים שהשכינה שורה על אצבעותיהם שמשום כך

אסור להסתכל בהם בשעת נשיאות כפים (דמשק אליעזר), **בְּגִין כִּךְ אֵית**

תְּכִלָּא, בְּגִין דְּתַכְלֵת, אִיהוּ פְּרִסְיָא לְבֵית דְּדוּד, וְתַקוּנָא

דִּילֵיהּ ובגלל שאסור להסתכל בשכינה שהיא סוד הציצית אז לכן יש תכלת בציצית

שהיא כסא ולבוש אל השכינה הנקראת בית דוד וזה התכלת הוא התיקון והמלבוש של

השכינה שע"כ אפשר להסתכל בציצית [רנא] (רמ"ק). **וְדָא אִיהוּ דְּחֵלָא מִן**

אור הרשב"י

שתמיד יראה ויזכור המצוות. אולם בשער הכוונות בדרושי הציצית דרוש ו' מבואר שהארז"ל היה לובשו למטה משאר מלבושיו ע"ג חלוקין, ושאותם המתיהרים ללבושו על כל בנדיהם, טעות גדול בידם היפך האמת, וכן

[רנא] ולכן כיום שאין לנו תכלת אז נהגו להצניע את הציציות תחת הבגדים וכמו שפסק בשו"ת אור לציון חלק ב' פרק ב' - הלכות ציצית וז"ל: בשו"ע בסימן ח' סעיף י"א כתב, עיקר מצות טלית קטן ללבושו על בנדיו, כדי

הלימוד היומי

קָדָם יְהוָה לְדַחֵלָא מֵהוּא אֶתְר וזהו סוד היראה מלפני הקב"ה כי סוד הדבר הוא לירא מלפני אותו מקום של המלכות כי אלז לבושי השכינה הם סוד דין ומשום כך הם המעוררים את היראה (רמ"ק). **וְעַל דָּא וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מַצּוֹת יְהוָה** ומשום כך כתוב וראיתם אותו וגו' כי ע"י ראיית הציצית מגיעים ליראה ועי"כ מגיעים לזכירה [רנב], **וְדָא כְּרַסִּיא דְדִינִין בְּה דִינִי**

אור הרשב"י

מוציא לעז על הראשונים. ואין לחוש לאסור להכניס את הציציות משום שהציציות נוגעות בבשר, כיון שאין איסור שהציציות יגעו בבשר, ע"ש.

ומכל מקום נראה שבחור בן ספרד שאינו נשוי שלומד בישיבה שרוכס מבני אשכנז, לא ישנה ממנהג המקום, ורשאי להוציא את הציציות, ולאחר נישואיו ינהג כמנהג אבותיו. וגם נראה שבחור שאינו נשוי שבית הוריו נמצא במקום שאין הרבה שומרי מצוות, שראוי שיוציא את הציציות בחוץ, ובמיוחד כשנוסע לבית הוריו, כדי שיבדל על ידי זה מהסביבה הרעה ולא יבוא ליגרו אחריהם, וכן בעלי תשובה ראוי להם להוציא את הציציות, מאותו הטעם, כדי שיתחזקו במצוות.

[רנב] ובענין זה מסופר על מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל זיע"א ששאלו אותו מדוע הוא זכה לזכרון כה מופלא והשיב להם שזה בגלל שהוא שמר על עיניו מאחר שסגולת מצוה זו היא ליזכרה בתורה כי כך כתוב ולא תתורו וגו' למען תזכרו.

הביא בברכ"י שם אות ז'. וידוע שבכנון זה אזלינן בתר הקבלה. ואעפ"י שבמנ"א שם ס"ק י"ג משמע שרצה לחלק, שכל מה שצריך להצניע הוא את הטלית, אבל את הציציות צריך להוציא מחוץ לבגדיו, מכל מקום מדברי המקובלים הספרדים משמע שגם הציציות צריכות להיות בתוך בגדיו, וכמו שמשמע בברכ"י שם אות ז' ע"ש. ואף שבשער הכוונות דרוש ו' דציצית דף ז' ע"ג כתב וז"ל, ודע כי האדם צריך להסתכל בציציות בכל שעה כמו שאמר הכתוב וראיתם אותו. מ"מ אפשר לקיים דבר זה אף שציציותיו בתוך בגדיו, שכל פעם שרוצה להסתכל, יגלה את הציציות ויסתכל. וכן דעת מורנו הגאון רבי עזרא עטייאי זצ"ל, ואמר שבן ספרד שמוציא את ציציותיו יש לו לחוש משום מוציא לעז על הראשונים, ולכן אין לבני ספרד לשנות ממנהג אבותיהם, ולא יוציאו את הציציות מחוץ לבגדים, ואף שהחיד"א בניצוצי אורות על הזוהר בסוף פרשת מקץ כתב שהחסידים היו נוהגים שיהיו הציציות ארוכים כדי שיראו, מ"מ זה היה רק מנהג חסידים. ועוד שכיום יש חשש משום